വേട്ട

അഖിൽ എസ്. മുരളീധരൻ

വേട്ട
അഖിൽ എസ്. മുരളീധരൻ
(മലയാളം: ചെറുകഥ)

© 2021, Akhil S. Muraleedharan

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of River Valley Technologies.

The electronic versions were generated from sources marked up in LaTeX in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using XeTeX from TeXLive 2020 and the cloud framework, Ithal (ഇതൾ). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by Rachana Institute of Typography. The font used for Latin script was Linux Libertine developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of Creative Commons Attribution Non-commercial ShareAlike license for free download and usage.

Cover: Piggies, a painting by Franz Marc (1880–1916). The image is taken from Wikimedia Commons and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation
JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014
URL: www.sayahna.org

വേട്ട

ഒന്ന്

"വെടികൊണ്ട പന്നി ഓടി ഒളിച്ച കിടന്നാണ് ചത്തത്. ഈച്ച പറ്റി ഇനി വേഗം പുഴ വരും... അഴുകിയഴുകി ചെറിയൊരു പച്ചപ്പ് വളരും. അതുപൂക്കും. ചെറു ജീവനുകൾ അതിനെ ചുറ്റി ആനന്ദിക്കും. അങ്ങനെ മരണാനന്ദം എന്ന ലഹരിയുണ്ടാകുന്നു."

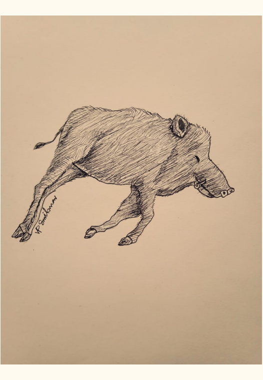

ഒരു ചുഴലിയായി ഈ രസം കുന്നുകളുടെ മേൽ ചുറ്റി തിരിയുന്നു.

പപ്പായി താഴേക്ക് ഓടി. പോലീസ്സുകാർ പിന്നാലെയും.

അന്നേരം മഹേഷും ഉണ്ടായിരുന്നു. മഹേഷാണ് എന്റെ ചെവിയിൽ ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറഞ്ഞത്. "പപ്പായിക്ക് നല്ല കോള് ഒത്തിട്ടുണ്ട്" അതൊരു ജൂൺ മാസമായിരുന്നു. മഴ കനത്തു പെയ്യുന്ന സമയം. കപ്പക്കാടിനുള്ളിൽ പന്നികളുടെ ഒച്ച സാധാരണമാണ്. തള്ളയും കുട്ടികളുമായി അവറ്റകൾ മദിച്ച കയറും. അതിരുകളിൽ നിന്നും താഴേക്കുള്ള ചെരുവിലൂടെ അവ നിരന്തരം യാത്രചെയ്യും.

ഇരുട്ടിലൂടെ അതിന്റെ പര്യടനങ്ങൾ അറിഞ്ഞതും അറിയാത്തതുമായ വഴികളിലൂടെ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വേട്ടക്കാരനും പന്നിയും ഇറച്ചിക്കൊതിയും തമ്മിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു ഉടമ്പടിയുണ്ട്. അതിൻപ്രകാരം മറ്റാരും ഇതറിയുന്നില്ല. ഇറച്ചി വെട്ടുന്നവനും വേവിക്കുന്നവനും തമ്മിൽ ആഗ്രഹങ്ങളുടെയും ആർത്തിയുടെയും ഒളിച്ചു കടത്തലുകൾ സാധ്യമാകുന്നു. പ്രപഞ്ചം ഒരു കുന്നും പപ്പായി ദൈവവും പന്നികൾ രുചികളുമാകുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

പപ്പായി നല്ല തടിച്ചിട്ടാണ് കഷണ്ടി കയറിയ അയാളുടെ തലയിലും പാതി വീർത്ത കൺ പോളകളിലും ദേശത്തിന്റെ ജന്തു ഭൂപടങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്നിയും മ്ലാവും കേഴയും മുയലും അതിന്റെ ജീവമേഖലകളെ അയാൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തി നല്കിയിരിക്കുന്നു. രുചി ഒരു രാഷ്ട്രമാണ്. പലപ്പോഴും പോലീസ്സുകാർ അടുക്കളയിൽ കയറി ഭീഷണിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വിശപ്പുകൊണ്ടും ആർത്തി കൊണ്ടും മനുഷ്യർ തന്റെ പാത്രത്തിലുള്ള ജീവിയുടെ പേര് മറന്നു പോകുന്നു.

പപ്പായി ജീവിതത്തിനും രാഷ്ട്രത്തിനും ഇടയിൽ ഒരു തുരുത്തിൽ പന്നികളുടെ പിറകേ ഓടുകയാണ്. അയാളുടെ പിന്നിൽ അധികാരികൾ. സർക്കാരും പപ്പായിയും തമ്മിൽ ഉടമ്പടികളില്ല. എങ്കിലും ചില ആപ്പീസർമാര് അയാളുടെ വെടിയിറച്ചിക്കായി കാത്തു കെട്ടിക്കിടക്കും. പുക കേറ്റിയ പന്നിയിറച്ചി ഉണക്കി ആപ്പീസിൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ മാസം ആപ്പീസർ അഞ്ഞൂറ് വെച്ചാണ് എനിക്കും പപ്പായിക്കും തന്നത്. പൈസ കിട്ടുന്നത് ലാഭമാണ്. ഞാനത് വീട്ടിലേക്ക് കൊടുത്താൽ പപ്പായി പട്ടച്ചാരായം വാങ്ങിയടിക്കും.

"കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഞാൻ കൊല്ലാറില്ല. അതിന്റെ ഇറച്ചിയും കൊള്ളത്തില്ല. കിളുന്ത് പോലെ ചവച്ച തുപ്പിക്കളയാൻ മാത്രമേ പറ്റൂ"

"എനിക്കൊരു പാവോം തോന്നൂലട"

"ദൈവം ഇവറ്റകളെ ഉണ്ടാക്കിയത് മനുഷ്യന് തിന്നാനാണ്." രാത്രികളിൽ മിക്കപ്പോഴും പടക്കം പൊട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പടക്കെട്ടുത്തു പൊട്ടിയാൽ സാധാരണ പന്നിയുടെ തല ചിതറിപ്പോകും. എങ്കിലും ആ ജന്തു ഓടും. ഒരു മൈൽ ദൂരം വരെ പോകും ചിലത്. പിന്നെ മറിഞ്ഞു കിടക്കും. അങ്ങനെയുള്ളതിനെ രാത്രി തന്നെ കണ്ടെത്തി മുറിച്ച വിറ്റാൽ നല്ല കാശുകിട്ടും. പടക്കെട്ടുത്ത ഒരു പന്നി രക്തം ചീറ്റിച്ച പോകുന്ന വഴിയേ തെളിയുന്ന ഒരു ഭൂപടമുണ്ട്. അതിനെ നോക്കി ദിക്കുകൾ തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തി അതിനെ കണ്ടെത്തുന്ന വിദ്യ പണ്ടു മുതലേ ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

ഉച്ചയ്ക്ക് ടൌണിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ പപ്പായി വിളിച്ചു.

"എടാ കൊച്ചേ കുറച്ച പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ താഴേക്കിറങ്ങുവാ"

ടൌണിൽ ഒരു സോഡാ സർബത്തും കുടിച്ച നിന്ന എനിക്ക് അത്ര കാര്യമായി അപ്പോഴേ തോന്നിയിരുന്നു.

"ഞാനിന്നെ രാത്രി വിളിക്കാം".

കോൾ കട്ടാക്കിയതിനാൽ പിന്നെ ഞാൻ തിരിച്ചു വിളിച്ചില്ല. പക്ഷേ, മഹേഷ് എവിടെയെന്നറിയാൻ എനിക്ക് നല്ല തിടുക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ജീപ്പെടുത്ത് അവന്റെ പണിസ്ഥലത്തു പോയെങ്കിലും മഹേഷിനെ കണ്ടില്ല. ഉച്ചയ്ക്ക് മൂവാറ്റുപുഴ വഴി ഇടുക്കിക്ക് കെ. എസ്. ആർ. ടി. സി-യുടെ ഒരു സ്പെഷ്യലുണ്ട് അതിൽ കേറിയാ സ്ഥലം പിടിക്കാമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. പിന്നെ പപ്പായി കുടുങ്ങിയാ മഹേഷും ഞാനും കുടുങ്ങും എന്നുറപ്പായതുകൊണ്ട് ഇന്നു തന്നെ പോയേ പറ്റൂ എന്നും ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു.

"അവനാ പര്യമ്പറത്തുണ്ട്, നീ ചെന്ന് വിളിക്ക്"

ചക്ക അരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന മഹേഷിന്റെ അമ്മച്ചി പറഞ്ഞു. ഒരു ചൊള എടുത്ത് വായിലിട്ട് ഞാൻ പിന്നിലോട്ടു ചെല്ലുമ്പോൾ അവൻ തുണി അലക്കിക്കൊണ്ട് നില്ക്കുവായിരുന്നു.

"നീ ഇങ്ങോട്ട് വന്നേ."

ചെന്ന പാടെ അവനെന്റെ ചെവിക്കടുത്തു ആ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

"സാധനം പിടിച്ച വച്ചിട്ട് ആശാൻ കിടന്നു കളിക്കുകയാണ്"

"ഇപ്പോ എവിടെയുണ്ട്?"

ഞാൻ ചോദിച്ചു.

"നമ്മടെ ജോസിന്റെ പുരയിടത്തിലെ പഴയ കളിപ്പുരയിൽ സാധനം ചാക്കിൽ കെട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്."

"പക്ഷേ, എവിടോ കിട്ടിയത് ചോർന്നിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട്"

മഹേഷിന്റെ മുഖം ചുവന്നു.

"എന്തായാലും പണിയായി. ഇന്നുച്ചക്ക് ഇടുക്കിക്ക് വിടണം. പപ്പായിയെ എങ്ങനേലും ഇങ്ങ് കൊണ്ടുവരാം. തൽക്കാലം പുള്ളി ഇവിടെ നിൽക്കട്ടെ."

"അയാൾ പട്ടച്ചാരായത്തിന്റെ പുറത്താവും നിന്നെ വിളിച്ചേ. കൊളമാകും മിക്കവാറും."

അവനതും പറഞ്ഞ് ബക്കറ്റെടുത്ത് തുണി വിരിക്കാൻ പോയി.

രണ്ട്

ഇരമ്പിയാർക്കുന്ന ഈച്ചകളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് നിലത്ത് കുത്തിയിരുന്ന് പപ്പായി ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി.

"സാറേ. പത്തമ്പത് കിലോ വരും കിലോക്ക് നാനൂറോ അഞ്ഞൂറോ കിട്ടും. മൂത്ത പന്നിയാണ്." പപ്പായി ഒരു ബീഡി കത്തിച്ച വലിച്ചു.

നല്ല ചാരായമടിച്ച് അയാൾ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ കയറിനിന്നു. പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ അയാളെ തുറിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ട്. "ഈശോയേ..." താഴെ നിന്ന ഒരു സ്ത്രീ മൂക്കത്ത് വിരൽ വെച്ചു.

മുണ്ട് ഊരി ആകാശത്തേക്ക് വീശി പപ്പായി അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്. അയാൾ പിറന്ന പടി അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്. തടിച്ച വയർ അരയെ മറച്ചിട്ടുണ്ട് അതു താഴേക്ക് നിറഞ്ഞ അരിച്ചാക്കു പോലെ ഉന്തി നില്ക്കുന്നു. കഷണ്ടി കയറിയ തലക്ക് ചുറ്റും വണ്ടുകൾ പാറി. പണ്ടയാൾക്ക് നിശാശലഭങ്ങളുടെ ശല്ലങ്ങളെ എന്തൊരു വെറുപ്പായിരുന്നു. വിയർപ്പു പൊടിയുന്ന തലയുടെ മുകളിൽ സകലമാന ഷഡ്പദങ്ങളും പറന്നു മൂളി.

ഇയാൾക്ക് എന്തിന്റെ കേടാണ്... ആരോ അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ പപ്പായി അയാളുടെ നേരെ തോക്ക് ചൂണ്ടിയെന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടത്. ഒരു കയ്യിൽ നാടൻ തോക്ക്. ചുറ്റും നിറഞ്ഞ പച്ചയെ പിറന്ന പടി നോക്കുന്ന അയാൾ തടിച്ച കൊഴുത്ത ഒരു ചുവന്ന പന്നിയെപ്പോലെ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ അങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്. പപ്പായി ഉടുപ്പ് ധരിച്ചിരുന്നില്ല. രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മാർവിടം ചീർത്തു വീർത്തിരുന്നു.

"മര്യാദക്ക് തോക്ക് മാറ്റിപ്പിടിയടാ. നീ കളിക്കാന്നോക്കല്ലേ".

പപ്പായി കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്ന തോക്ക് താഴെ നില്ക്കുന്ന പോലീസ്സുകാർക്കു നേരെ ചൂണ്ടി.

പോലീസ്സുകാരൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞപ്പോൾ "കഴുവേർടമോനെ എനിക്ക് മനസ്സില്ല." എന്നുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

"കേറിവന്നാൽ വെടി ഞാൻ പൊട്ടിക്കും നോക്കിക്കോ"

ഇടക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ എന്നപോലെ കുന്നിൻ മുകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പോലീസ്സുകാരനെ നോക്കി രണ്ടുകയ്യും ഉയർത്തി അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്പോൾ കുന്നുകളുടെ മുകളിൽ കുറിഞ്ഞി വസന്തം വന്നു. പപ്പായി താഴേക്ക് ഓടി പോലീസ്സുകാർ പിന്നാലെയും.

മൂന്ന്

അയാൾക്ക് ആറടിയോളം ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. തോക്ക് ഉന്നം പിടിച്ചാൽ ഒരാനയെ വേണമെങ്കിലും ഒറ്റ വെടിക്ക് തീർക്കാനുള്ള കരുത്തുണ്ടെന്ന് പലപ്പോഴും തോന്നിപ്പിച്ചു. ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന സമയത്ത് വാർഡൻ പറഞ്ഞത് പപ്പായിക്ക് മാനസാന്തരം സംഭവിച്ച എന്നാണ്. പക്ഷേ, എനിക്കറിയില്ല. ഞങ്ങൾ പല രാത്രികളിലും പന്നിവേട്ടയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. വെടിവെച്ചാൽ വിളിച്ചറിയിക്കും. സാധനം വിറ്റ് കാശുപകുതി വാങ്ങും. കോടവാറ്റു വാങ്ങിയടിക്കും. പിന്നെ പ്രസംഗമാണ് ഉടുമുണ്ടഴിച്ച് പഴയ സായിപ്പന്മാരുടെ കഥകൾ പറയും.

അയാളുടെ അപ്പന്റെ കുതിരകളും പഴയ കുതിരവണ്ടികളും സായിപ്പന്മാരുടെ രഹസ്യങ്ങളും വായിൽ നിന്നും പോരും.

പലപ്പോഴും കോടമഞ്ഞിലൂടെ പൂക്കൾ നിറഞ്ഞ കുന്നുകളുടെ ഇടയിലേക്ക പാഞ്ഞുപോകുന്ന കുതിരവണ്ടികൾ അയാളെ ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിച്ചു. ഇടുക്കി വളരെ നിഗൂഢമായ ഒരു പ്രദേശമാണ്. വെള്ളമടിച്ചാൽ അയാളും അങ്ങനെതന്നെ. വെള്ളിയാഴ്ച ഞാൻ മൂവാറ്റുപുഴയിൽ നിന്നും ബസ്സുപിടിച്ചു. മഹേഷ് മൂന്നാറ്റ് ടൌണിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടെയെത്തിയാൽ പപ്പായിയുടെ കൂടെക്കൂടാം എന്നായിരുന്നു തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്.

നാല്

എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബസ്സ് കുന്നുകയറുന്നു. അടുത്തിരുന്ന പോലീസ്സുകാരൻ ഉറങ്ങി ചെരിഞ്ഞു വീണുകിടക്കുകയാണ്.

ഉറക്കത്തിൽ അയാളുടെ വായിൽ നിന്നും ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരായിരിക്കും ഒറ്റിയത് എന്നാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച കുപ്പികളും വാങ്ങി ബിവറേജിൽ നിന്നും ഇടവഴിയിലേക്ക് കയറുന്ന വഴിയിൽ പപ്പായി കുനിഞ്ഞും പൊങ്ങിയും കളിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോഴേ ആരോ ടൌണിൽ അയാളെ തിരഞ്ഞു വന്നെന്ന് ഉറപ്പായിരുന്നു. പപ്പായിയുടെ സ്ഥിരം സ്ഥലമായിരുന്നു ആ പൊന്തക്കാട്. മുഴുത്ത പാമ്പുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ആഴന്തയും കമ്യൂണിസ്റ്റ് പച്ചയും നിറഞ്ഞു നിന്നും ചെറിയ ഇരുട്ടും പ്രാണികളുടെ ശല്യവും കാരണം ആരും അധികം അങ്ങോട്ടേക്ക് പോകാറില്ലായിരുന്നു.

ആ രാത്രി കൂറേ പൊന്തയിൽ തന്നെയിരുന്നു. എന്നെയോ മഹേഷിനെയോ പപ്പായി കണ്ടില്ല. മഴ കഴിഞ്ഞൊരു വൈകുന്നേരം ആയതിനാൽ തവളപ്പെരുപ്പമായിരുന്നു വഴിയത്രയും. "കള്ള നായിന്റെ മക്കള്" അയാൾ കാത്തിരുന്നു മുഷിഞ്ഞു. കാലിൽ കൊതുകു കടിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കൈലി താഴ്ത്തി പുതച്ച് കുറച്ചുകൂടി അങ്ങനെ തന്നെയിരുന്നു. ദേഹത്ത് ചൊറിച്ചിലും നീറ്റലും തുടങ്ങിയപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു നടന്നു.

അയാളുടെ തടിച്ച ശരീരം കാടിനെ വകഞ്ഞുമാറ്റി അതിരിന്മേൽ പറ്റിയ പായലുകളുടെ മഹാ വനങ്ങളെയും ഞെരിച്ചുകൊണ്ട് വീടിനുള്ളിലെ ഇരുട്ടിലേക്ക് കടന്നു കയറിയിരിക്കുന്നു.

അന്നാരെയായിരുന്നു പപ്പായി കാത്തിരുന്നത്. കള്ളിന്റെയോ കഞ്ചാവിന്റെയോ ഇടപാടുകാരെയാണോ അതോ പോലീസ്സിനെയോ?

എന്റെ അടുത്തിരുന്നുറങ്ങുന്നയാൾ ഇനി അയാളുടെ ഇടപാടുകാരനാണോ. പോലീസ്സുകാർക്കും അയാളെ വേണം, വെടിയിറച്ചി കിട്ടാനും ഇടിക്കാനും പല തവണ ഇടുക്കി ഇറക്കിച്ചവരാണ്.

അഞ്ച്

രാജാക്കാട്ട് എത്തിയപ്പോ രാത്രിയായി. മഹേഷ് മുന്നേ എത്തിയിരുന്നു. അവൻ ജീപ്പും കൊണ്ട് കാത്തുനില്ക്കുകയാണ്.

ബസ്സിറങ്ങുമ്പോൾ പോലീസ്സുകാരൻ ഞങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പതുക്കെ ബസ്സ് വിട്ടു പോയി. സായിപ്പിന്റെ കുതിരവണ്ടി പൊന്തക്ക് വെളിയിൽ വന്നുനിന്നു. പപ്പായി തോക്കെടുത്ത് സായിപ്പിനൊപ്പം നടന്നു. തേയിലത്തോട്ടത്തിലെ നിലത്ത് കിടക്കുമ്പോൾ പന്നികൾ വരിവരിയായി വന്നു. മുന്നിൽ തള്ള. പിന്നാലെ കുട്ടികൾ. വയ്യ് വെടി... സായിപ്പ് അലറി. അയാൾ വെടിവച്ചു. പന്നികൾ അതിനും മുന്നേ താഴേക്ക് കുതിച്ചു.

"സായിപ്പുമില്ല പന്നിയുമില്ല"

മഹേഷും ഞാനും അയാളുടെ മുഖത്ത് മിഴിച്ചു നോക്കുന്നത് കണ്ടതുകൊണ്ടാകണം പപ്പായി ചൂടായി. "കഴുവേറി മക്കളെ ഞാന്താഴേക്ക് ഇറങ്ങുകയാണ്. പറ്റത്തില്ല എന്നെക്കൊണ്ട് പറ്റത്തില്ല."

"ഇന്ന് വല്ലോം നടക്കോ, ഞങ്ങൾ വന്നത് അതിനാണ്." മഹേഷ് അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടും അയാൾക്ക് കുലുക്കമില്ല.

"പോലീസ് അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടീസം മുമ്പ് കഷ്ടിച്ചാണ് രക്ഷപെട്ടത്. ഇനി പിടിച്ചാ പണി കിട്ടും."

"നിങ്ങൾ സാധനം എവിടെയെന്ന് പറ"

"സാധനം ജോസിന്റെ കളിപ്പുരയിലെ ചാക്കിലുണ്ട്."

"ഈച്ച കേറിയിട്ടുണ്ടാവും ഞാൻ പോയി എടുക്കാം" അതും പറഞ്ഞ് മഹേഷ് താഴോട്ടിറങ്ങി. ഞാൻ ബസ്സിൽ ഒപ്പമിരുന്ന പോലീസ്സുകാരനെ ഓർത്തു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഞങ്ങളെ പിന്തുടരും പോലെ. ഇരുട്ടത്ത് ചാക്കും കൊണ്ട് മഹേഷ് കേറിവന്നപ്പോൾ വല്ലാത്തൊരു ദുർഗന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചാക്കിനുള്ളിൽ ചത്തു മലച്ച ഒരു പന്നി രക്തം വാർന്നു കിടക്കുന്നുണ്ട്. വീട്ടിന്റെ പിന്നിലിട്ട് മുറിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴും ദുർഗന്ധം പോകുന്നില്ല.

"അഴുകിയാ?"

ഞാൻ ചോദിക്കുമ്പോൾ മഹേഷ് ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഇറച്ചി മുറിച്ചു. പപ്പായി കിറുങ്ങി ഇരുപ്പായിരുന്നു. എപ്പോഴോ ആരോ ഓടി വരുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ മഹേഷും ഞാനും മുകളിലേക്ക് ഓടി. പോലീസ്സാണ്...

ഞങ്ങൾ ശ്വാസമടക്കി മുകളിലേക്ക് കയറി. മുറിച്ചിട്ട പന്നിയുടെ കാലുകൾ ചാക്കിലാക്കാൻ നോക്കിയ ഒരുവന്റെ നേരെ പപ്പായി ചീറി. അകത്തു കേറി തോക്കെടുത്ത് പുറത്തോട്ട് വന്നെങ്കിലും പോലീസ്സുകാർ അയാളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി.

കാലുരഞ്ഞു ചോര വന്നിട്ടും "നീയൊക്കെ നക്കി തിന്നുന്നവന്മാരല്ലേടാ എനിക്ക് തോന്നിയത് ഞാൻ വിൽക്കും തിന്നും" എന്നയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

എന്നിട്ടും അയാളെ തടഞ്ഞു നിർത്താൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. എന്റെ ഇറച്ചി വേണോടാ നായിന്റെ മക്കളെ എന്നും പറഞ്ഞ് അയാൾ കുതറി.

അപ്പോൾ മഞ്ഞു പടർന്നു തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. ബസ്സിൽ കണ്ട അതേ മനുഷ്യൻ ഒരു ബീഡി കത്തിച്ച് പോലീസ് ജീപ്പിനു മുന്നിൽ വന്നുനിന്നു.

"കിലോക്ക് എന്താ വില"

"കഴിഞ്ഞ തവണ നീയെന്നെ പറ്റിച്ച കള്ള നാറി"

അയാൾ പപ്പായിയെ ചവിട്ടി. അയാൾ നിലത്തു വീണു.

പെട്ടന്ന് ഒരു കാട്ടുപന്നി തേയിലച്ചെടികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് ചാടി. പോലീസ് ജീപ്പിനു താഴേക്ക് അതോടി. പപ്പായി തോക്കെടുത്തു പോലീസ്സുകാർക്ക് അയാളെ തടയാനായില്ല. കാട്ടു പന്നി താഴേക്ക് ഓടുകയാണ് അത് സകലമാന പ്രപഞ്ചത്തെയും പിന്നിലാക്കുന്നു. അധികാരികളുടെ തോക്കിൻ കുഴലിന്റെ പരിധിക്കും അപ്പുറം വേട്ടക്കാരനും ഇരയുമായി രണ്ടു ജീവനുകൾ ചലിക്കുകയാണ്. ആരും ആരെയും കാണുന്നില്ല. പതുക്കെ അയാളെയും മുന്നിലൂടെ ഓടുന്ന പന്നിയേയും മറച്ച് കോട വന്നു നിറഞ്ഞു. നിശ്ചലതയും.

□

അഖിൽ എസ്. മുരളീധരൻ

തിരുവനന്തപുരത്തു ജനിച്ചു. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദം, മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദം, മുംബൈ അലി അവർജംഗ് നാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്നും സ്പെഷ്യൽ എഡ്യൂക്കേഷനിൽ ഡിപ്ലോമ.

മലയാളഭാഷയിൽ മുന്നൂറിലേറെ ലേഖനങ്ങൾ, രണ്ടു കഥാ സമാഹാരങ്ങൾ എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ: ജൈവ ജാതകം (2019), മാർജിനാലിയ (2020).

കലിഗ്രഫി: എൻ. ഭട്ടതിരി
ചിത്രീകരണം: വി. പി. സുനിൽകുമാർ

RIVER VALLEY
DIGITAL LIBARY
empowering the author ...

- “റിവർ വാലി പ്രസ്” എന്ന ലേബലിൽ, സായാഹ്ന ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ മുൻനിര എഴുത്തുകാരുടെ ഇരുപതു് പുസ്തകങ്ങൾ വീതം ഡിജിറ്റൽ പ്രസാധനം നടത്തുന്നു. ഈ സേവനത്തിന്റെ വാർഷിക വരിസംഖ്യ:

രാജ്യം	കറൻസി	വരിസംഖ്യ
ഇന്ത്യ (119 വീതം ആറു മാസത്തിലൊരിക്കൽ)	രൂപ	238
യുഎസ്, കാനഡ	യുഎസ് ഡോളർ	10
യൂറോപ്	യൂറോ	10
മറ്റു വികസിത രാഷ്ട്രങ്ങൾ	യുഎസ് ഡോളർ	10
ഖത്തർ	റിയാൽ	20
യുഎഇ	ദിർഹം	20
സൗദി അറേബ്യ	റിയാൽ	20
കുവൈറ്റ്	ദിനാർ	2
ഒമാൻ	ദിനാർ	2
ബഹ്റിൻ	ദിനാർ	2
മലേഷ്യ	റിങ്ങിറ്റ്	25

- പ്രസാധകരുടെ നിരന്തരചൂഷണത്തിനു വിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക, നല്ല വായനാവിഭവങ്ങൾ ചെറുതുകയ്ക്കു വായനക്കാർക്കു ലഭ്യമാക്കുക, ഇന്റർനെറ്റിനെയും സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റത്തെയും സാംസ്കാരികവളർച്ചയ്ക്കു് ഉപയോഗിക്കുക എന്നിവയാണു് പ്രധാനലക്ഷ്യങ്ങൾ.
- എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും വായിക്കുവാൻ പറ്റിയ തരത്തിലാണു് ഉള്ളടക്കം ലഭ്യമാക്കുക.
- ഈ പദ്ധതിയിൽ താല്പര്യം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ ഇവിടെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക. (രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുമ്പോൾ പണം/കാർഡ് വിവരങ്ങൾ നല്കേണ്ടതില്ല.)
- കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക്/സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് സമ്മാനം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുക.
- കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ:
  1. ഡിജിറ്റൽ പ്രസാധനനയം
  2. സായാഹ്നയെക്കുറിച്ച് അറിയുക
  3. Who’s who
  4. സായാഹ്ന ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ
  5. സായാഹ്ന ഗ്രന്ഥശേഖരം
  6. സായാഹ്ന വിക്കി
- പ്രതികരണങ്ങൾ <info@sayahna.org> എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്കു് അയയ്ക്കുക.

സായാഹ്ന ഫൗണ്ടേഷൻ, ജഗതി, തിരുവനന്തപുരം 695014